

om, at den konservative Vækst, som der efter min Mening paa mange Maader, om end ikke med saa overordentlig kraftigt Udslag, er Spor af i vort Land paa nærværende Tid, ikke med den nuværende Ordning for Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn, naar Anledning var der, kunde give sig Udslag paa den Maade, at man satte de Repræsentanter ind, som det konservative Parti i Kjøbenhavn vilde sætte Pris paa at se i Borgerrepræsentationen. Derimod kan jeg ikke se, at det vilde kunne lade sig gøre, naar man er gaaet med til disse Indrømmelser. Der vil altid kun være en Minoritet, men en Minoritet er jo altid kun en Minoritet og vil altid kunne blive overstemt inden for selve Borgerrepræsentationen. Men naturligvis, naar man vil have det mindre og mere sikre Gode fremfor Udsigten til, at man kan vinde en større Sejr, vil man opnaa det ved at tage dette Forslag, og der synes jo som sagt at være Stemning for at gaa den Vej. Jeg har altsaa kun villet pointere, at man fra Folketingets Side har stillet Betingelserne for at give Forholdstalsvalgmaaden højt, og at jeg ikke er sikker paa, at man ikke har forlangt mere, end man har været villig til at indrømme til Gengæld.

Hvad Kvinderne angaar, er man jo gaaet endnu videre, end hvad der svarer til den under særlige Forhold til Kvinderne paa Island indrømmede Valgret. Man har, som det ogsaa blev fremhævet af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds, medtaget de gifte Kvinder, og selv om gift Kvinde med særlig Formue kan vise hen til sin økonomiske Selvstændighed, er hun dog paa den anden Side ikke i Besiddelse af den personlige Selvstændighed, som man forudsætter hos den, der skal være Vælger. Og jeg er ikke ganske sikker paa, at Indrømmelsen af Valgret til gifte Kvinder, som besidde en saadan Indtægt, at de deraf svare disse 6 Kr. i Skat, ikke nok kunde føre til, at der var en hel Del Kvinder, der nu ikke betale Skat, som kom til at betale Skat og derigennem fik en Valgret, som de ellers ikke vilde have haft. Jeg kunde for mit Vedkommende godt slutte mig til den Tanke, som det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) udtalte, at give selvstændige, ugifte, skatteyndende Kvinder den Valgret, som man giver Mændene. Jeg vilde hellere gaa dertil end til at nedsætte Census og er jo altsaa i den Henseende nærmest enig med Højremedlemmerne i Folketingets Udvalg,

men jeg skal villig indrømme, at der kan gøres andre Betragtninger gældende.

Jeg kan ogsaa tænke mig, at nogle sige: vi ville under alle Omstændigheder have denne Lov færdig, selv om vi skulle bringe betydelige Ofre derfor. Men jeg kan, som sagt, ikke indrømme, at Folketinget ikke har stillet meget betydelige Krav til det høje Landsting for at indrømme den Valgmaade, som man jo dog maa sige kunde gives uden at knytte disse Betingelser dertil, da det dog maa erkendes, at Reglerne for Valg til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn i og for sig ere meget liberale og gøre betydelige Indrømmelser netop til den store Vælgermasse, langt større end i nogen anden Del af Landet. Der turde derfor, forekommer det mig, være mindre Anledning til at udvide Vælgerantallet her i Kjøbenhavn, end der er andre Steder. Det er som sagt en Opfattelse, som jeg deler med den afgaaede Indenrigsminister, men tillige en Opfattelse, som jeg mener ikke har noget at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt man er fremskridtsvenlig eller ikke. Jeg mener, at det, som vi her skulle træffe Bestemmelser om, er en Lovgivning, som skulde have en noget konservativ Beskaffenhed, eftersom vi ellers hellere kunde blive ved det, vi have, og hvis man kun vil kunne opnaa en Overenskomst med Folketinget, om hvilken man maa sige, at det ikke er den konservative Side, som opnaar noget eller i alt Fald opnaar en acceptabel Ordning, men den anden Side, som ved denne Lejlighed kommer et meget betydeligt Skridt fremad, saa forekommer det mig ikke, at den Hensigt, i hvilken dette Lovforslag i sin Tid er blevet fremsat, paa nogen Maade kan siges at være bleven naaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg overlade — selvfølgelig — til det høje Tings sandsynlige Udvalg om denne Sag nærmere at undersøge, hvad man skal gaa ind paa, og hvad man skal foreslaa, og jeg vil naturligvis være til fuldstændig Disposition, hvis jeg paa nogen Maade kunde bidrage til at skabe den Overenskomst mellem de to Ting, som jeg ogsaa i høj Grad — lige saa fuldt som nogen af dem, der have taget Ordet i Dag — vilde sætte Pris paa kunde komme til Stede.

Oct. Hansen: Den højtærede Indenrigsminister er aabenbart bleven noget overrasket over den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag, som han selv har